

Regeringens proposition 1996/97:29

Höjning av koldioxidskatten för industrin
och
växthusnäringen

Prop.
1996/97:29

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 12 september 1996

Göran Persson

Thomas Östros
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förslagen i propositionen innebär att koldioxidskatten fördubblas för industrin och växthusnäringen. Samtidigt föreslås vissa skattelättnader för energiintensiv verksamhet. Bestämmelsen om nedsättning av koldioxidskatten vid viss industriell framställning (1,2-procentsregeln) behålls över-gångsvis.

Förändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1997.

Innehållsförteckning

Prop. 1996/97:29

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	3
	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	3
3	Ärendet och dess beredning	8
4	Höjd koldioxidskatt för industrin och växthusnäringen	10
5	Konsekvenser för industrin av förslaget m.m.	13
	5.1 Konsekvenser för industrin	13
	5.2 Exempel på hur skatten beräknas	13
6	Finansiella effekter för den offentliga sektorn	16
7	Författningskommentar	16
Bilaga 1	Lagradsremissens lagförslag	20
Bilaga 2	Lagrådets yttrande	24
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 september 1996	26

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1996/97:29

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 och 7 §§, 9 kap. 2, 5, 9 och 12 §§ samt 12 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 1996/97:14 *Föreslagen lydelse*

7 kap.
4 §

Avdrag får, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 1-3 §§, göras även för energiskatten samt för *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på annat bränsle än bensin som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling.

Avdrag får, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 1-3 §§, göras även för energiskatten samt för *hälften* av koldioxidskatten på annat bränsle än bensin som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling.

Bestämmelserna i första stycket gäller även sådan oljeprodukt som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och som förbrukats vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar.

I fråga om gasol som förbrukats för drift av stationära motorer får dock avdrag för koldioxidskatt endast göras för den del av skatten som överstiger 350 kronor per 1 000 kilogram.

Prop. 1996/97:29

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:29

7 §¹

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, bensin och gasol tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och bensin tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Lydelse enligt prop. 1996/97:14

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Om någon som inte är skattskyldig har förbrukat annat bränsle än bensin för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av energiskatten och *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på bränslet. *I fråga om gasol, som förbrukats för drift av stationära motorer får dock återbetalning av koldioxidskatt endast göras med belopp som överstiger 350 kronor per 1 000 kilogram.*

Om någon som inte är skattskyldig har förbrukat annat bränsle än bensin för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av energiskatten och *hälften* av koldioxidskatten på bränslet.

5 §

Om värme har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan av den som framställt värmen återbetalning av

1. energiskatten på elektrisk kraft, och

2. energiskatten och *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på annat bränsle än bensin

2. energiskatten och *hälften* av koldioxidskatten på annat bränsle än bensin

som förbrukats vid framställning av värmen.

9 §²

Har annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan att koldioxidskatten på bränslet tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde fritt fabrik.

Sedan möjligheterna till avdrag enligt 7 kap. 4 § eller återbetalning enligt 9 kap. 2 § utnyttjats medger beskattningsmyndigheten efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 procent av försäljningsvärdet med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för annat bränsle än bensin som förbrukats vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling. Nedsättning får dock inte medges för skatt på bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon.

Vid beräkning av nedsättning enligt första stycket får den koldioxidskatt som är hänförlig till följande bränslen dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

- a) 160 kronor per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 00 69) eller fotogen (KN-nr 2710 00 51 eller 2710 00 55),
- b) 125 kronor per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 00 74 - 2710 00 78), och
- c) 320 kronor per 1 000 kilogram gasol som förbrukats för drift av stationära motorer.

Vad som i andra stycket föreskrivs om dieselbrännolja, fotogen, eldningsolja och gasol tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Om återbetalning av eller kompensation för skatt har skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får beskattningsmyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket.

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat *återbetalnings- eller kompensationsbelopp* får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Om återbetalning av, *nedsättning av* eller kompensation för skatt har skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får beskattningsmyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket *eller att ytterligare skatt skall påföras honom.*

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat *belopp eller för att påföra ytterligare skatt* får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut *eller nedsättningen medgetts.*

Lydelse enligt prop. 1996/97:14

Föreslagen lydelse

12 kap.

1 §

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket, nämligen

1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,
2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,
3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,
4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,
5. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,
6. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och

6. beslut om återbetalning av, *nedsättning av* eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och

7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket. Prop. 1996/97:29

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. För tid fram till den 1 januari 2000 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

3 Ärendet och dess beredning

Prop. 1996/97:29

Frågan om att höja koldioxidskatten för industrin från en fjärdedel till hälften av den generella nivån aktualiserades inför propositionen om finansieringen av medlemskapet i Europeiska unionen (prop. 1994/95:203), men lämnades då öppen med hänvisning till behovet av fortsatta analyser.

I propositionen En politik för arbete, trygghet och utveckling (prop. 1995/96:25) har regeringen därefter aviserat en fördubblad koldioxidskatt för bränslen som förbrukas vid industriell verksamhet. Avsikten var dock att denna skatthöjning skulle förenas med nedsättningsregler för energiintensiv industri i syfte att undvika konkurrensnedvridningar vid handel med andra länder. Regeringen avsåg att anmäla de föreslagna åtgärderna till kommissionen.

Regeringen har under våren 1996 till kommissionen dels anmält den tilltänkta förändringen, dels ansökt om undantag från reglerna i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT nr L316, 31.10.1992 s. 12, Celex 392L0081), mineraloljedirektivet.

Rådet väntas under hösten 1996 fatta beslut i anledning av Sveriges begäran om undantag från reglerna i direktiv 92/81/EEG. Det är regeringens bedömning att rådet med all sannolikhet kommer att bifalla den svenska ansökan.

Artiklarna 92 - 94 i Romfördraget innehåller bestämmelser om statligt stöd. Det ankommer på kommissionen att granska åtgärder i medlemsstaterna som innefattar sådant stöd, i syfte att utvärdera i vad mån stödet p.g.a. konkurrensnedvridning är oförenligt med den gemensamma marknaden. Regeringens anmälan av den tilltänkta förändringen av koldioxidbeskattningen har skett i syfte att få kommissionens beslut i fråga om ändringens förenlighet med statsstödsreglerna. I den mån ett stöd berör även sådana produkter som omfattas av Kol- och stålfördraget krävs dock ett enhälligt beslut av rådet.

Företrädare för kommissionen och regeringskansliet har vid ett sammanträffande i juni 1996 ingående diskuterat det anmälda förslaget till ändrad koldioxidbeskattning. Regeringen har därefter skriftligen kompletterat ansökan. Kommissionens granskning av det svenska förslaget är ännu inte slutförd, men ett yttrande från kommissionen kan förväntas under hösten 1996.

Det är angeläget att de tilltänkta förändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt. Oaktat att EG-institutionerna ännu inte tagit slutlig ställning till det anmälda svenska förslaget, har regeringen beslutat att nu lämna en proposition med förslag till ändrad lagstiftning till riksdagen, i syfte att möjliggöra en behandling av förslaget så att ändringarna kan träda i kraft den 1 januari 1997.

Gemenskapsrätten tillåter inte att en medlemsstat genomför en planerad åtgärd innan de förfaranden som innefattar granskning respektive beslut av EG-institutioner har lett till slutgiltigt beslut. Om kommissionens yttrande respektive rådets beslut inte föreligger i sådan

tid som krävs för att riksdagen skall kunna beakta dessa vid sin behandling, kan regeringen således vara nödsakad att återkalla propositionen. Det kan vidare inte uteslutas att kommissionens respektive rådets beslut kan medföra att de i propositionen föreslagna åtgärderna kan komma att behöva justeras under riksdagsbehandlingen.

Det förslag som lämnas i propositionen innebär att koldioxidskatten upp till en viss andel av skattens andel av försäljningsvärdet höjs från 25 till 50 % av den generella skattenivån för bränslen som förbrukas vid industriell verksamhet eller vid yrkesmässig växthusodling. Över denna nivå föreslås att koldioxidskatten tas ut med belopp som motsvarar 12 % av den generella nivån.

Den nuvarande bestämmelsen om nedsättning av koldioxidskatten för viss industriell framställning (den s.k. 1,2-procentsregeln) föreslås slopad efter tre år. Under en övergångsperiod kan dock regeln alltjämt tillämpas.

Utformningen av författningsförslagen har skett i samråd med Riksskatteverket. Synpunkter har under hand även inhämtats från Sveriges Industriförbund, som avstyrkt förslagen.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 29 augusti 1996 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 1*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 2*.

Lagrådet har i sitt yttrande påpekat att lagförslaget inte har varit föremål för sedvanlig remissbehandling. Lagrådet har ansett att bestämmelserna i lagförslaget i vissa avseenden är sådana att lagrådets granskning, utan en närmare belysning av de problem som kan uppstå, inte kunnat ske på det sätt som varit önskvärt. Vidare har Lagrådet ifrågasatt det lämpliga i att för lagrådsgranskning överlämna ett förslag, vars slutliga utformning och genomförande är beroende av utfallet av EG-institutionernas granskning.

Med anledning av vad Lagrådet anfört vill regeringen uttala följande. Visserligen har inte lagförslaget varit föremål för sedvanlig remissbehandling. Regeringen har dock redan under våren 1995 aktualiserat frågan om en fördubbling av koldioxidskatten för industrin (se prop. 1994/95:203). I propositionen En politik för arbete, trygghet och utveckling (prop. 1995/96:25) har regeringen därefter under hösten 1995 aviserat en sådan skatthöjning i förening med nedsättningsregler för energiintensiv industri. Lagförslaget har i sin helhet blivit offentligt i och med att regeringen under våren 1996 anmält de tilltänkta förändringarna till kommissionen. Berörda näringar har således under en längre tid haft möjlighet att komma in med synpunkter på förslagens utformning. Så har också skett, såväl muntligen som skriftligen, i icke obetydlig utsträckning. Med hänsyn till dessa omständigheter får kravet på beredning enligt regeringens mening anses tillgodosett.

Det är av statsfinansiella skäl angeläget att de tilltänkta förändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt. Mot den

bakgrunden har regeringen ansett det lämpligt att nu, sedan Lagrådet inte funnit anledning att göra några erinringar av lagteknisk art mot det framlagda förslaget, lämna en proposition i frågan till riksdagen. Som anförts ovan i avsnitt 3, är det dock inte möjligt att genomföra de planerade åtgärderna innan slutligt beslut erhållits från EG-institutionerna i de anhängiggjorda frågorna. Lagförslaget bör alltså inte leda till lagstiftning innan sådana besked föreligger.

4 Höjd koldioxidskatt för industrin och växthusnäringen

Regeringens förslag: Koldioxidskatten höjs från 25 till 50 % av den generella nivån för bränslen som förbrukas vid industriell verksamhet eller vid yrkesmässig växthusodling. Om den koldioxidskatt som belastar ett företag inom dessa näringar överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet införs en möjlighet att sätta ned skatten så att den överstigande skattebelastningen inte överstiger ett belopp som motsvarar 12 % av den generella skattenivån. Bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon beskattas dock som hittills med full skatt. Bestämmelsen om nedsättning av koldioxidskatten (1,2-procentsregeln) vid industriell framställning slopas efter en tre-årig övergångsperiod.

Bakgrunden till regeringens förslag: 1992 års energiskattereform innebar att energiskatten slopades för industrin och att koldioxidskatten reducerades till 25 % av den generella nivån. Växthusnäringen har t.o.m. utgången av år 1995 betalat endast 15 % av de generella energi- och koldioxidskattesatserna på fossila bränslen. Sedan årsskiftet 1995/1996 likställs växthusnäringen med industrin och betalar således 25 % av den generella nivån på koldioxidskatten.

Systemet med nedsättning av energi- och koldioxidskatt för energiintensiv industri kunde i stort sett avskaffas i och med energiskattereformen. Det beslutades dock att de tidigare nedsättningsreglerna i viss modifierad form skulle behållas under en övergångsperiod. Denna möjlighet till nedsättning av koldioxidskatten för den energiintensiva industrin så att den inte överstiger 1,2 % av de tillverkade produkternas försäljningsvärde har därefter förlängts samt ytterligare begränsats. Den kan i dag endast tillämpas av företag som bedriver industriell tillverkning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller. Den omfattar vidare endast andra fossila bränslen än mineraloljeproducter, dvs. kolbränslen och naturgas. I dag är ca sex företag inom cement- och kalkbranscherna berättigade till nedsättning med stöd av 1,2-procentsregeln. Avsikten har dock varit att 1,2-procentsregeln endast skall finnas kvar i avvaktan på att en gemensam beskattning av kolbränslen införs inom EU.

I budgetpropositionen (prop. 1994/95:100 Bilaga 1) angavs att de inkomstförstärkningar som behövdes för att finansiera medlemskapet i EU generellt sett skulle riktas mot de sektorer som gynnades av ett medlemskap. Åtgärder skulle i första hand belasta produktionen. Regeringen skulle återkomma med förslag till inkomstförstärkningar inom energi- och miljöområdet, bl.a. höjd koldioxidskatt för industrin.

Våren 1995 beslöt riksdagen att koldioxidskatten skulle höjas generellt som ett led i finansieringen av EU-medlemskapet (prop. 1994/95:203, bet. 1994/95:SkU28, rskr. 1994/95:439, SFS 1995:912). Med den årliga indexuppräknningen innebär beslutet att koldioxidskatten sedan den 1 januari 1996 motsvarar 37 öre/kg koldioxidutsläpp. I anslutning till den generella höjningen av skatten angavs att djupare analyser av möjligheterna att införa utökade nedsättningsmöjligheter för energiintensiva företag vid fördubbling av industrins koldioxidskatt krävdes, ifall inte motsvarande beskattning infördes i våra konkurrentländer.

I propositionen En politik för arbete, trygghet och utveckling (prop. 1995/96:25) angavs, som nämnts i avsnitt 3, att koldioxidskatten för industrin borde höjas från 25 till 50 % av den nivå som gäller allmänt. Denna höjning skulle kombineras med nedsättningsregler med en sådan utformning att den höjda skattesatsen inte skulle leda till konkurrens-snedvridningar för energiintensiv industri.

Skälen för regeringens förslag: I enlighet med vad som har uttalats i ovan nämnda propositioner och i enlighet med riksdagens ställningstagande i denna fråga, anser regeringen att industrins fossilbränsleanvändning bör beskattas med skattesatser som uppgår till 50 % av den generella nivån för koldioxidskatt i stället för den nuvarande nivån på 25 %. Samma beskattningssystem bör, i likhet med vad som gäller idag, tillämpas för industrin och den yrkesmässiga växthusodlingen. För energiintensiv verksamhet inom industriell tillverkning och yrkesmässig växthusodling nödvändiggör dock de internationella konkurrensförhållandena att en lägre skattesats tillämpas.

I avvaktan på att samtliga fossilbränslen beskattas på motsvarande nivå även i våra konkurrentländer kräver således en hög energiskattebelastning att skattelättnader ges för energiintensiv verksamhet. Det är dock regeringens avsikt att det föreslagna nedsättningsystemet, som närmare beskrivs nedan, endast skall tillämpas intill dess rådet fattat beslut om ett energibe-skattningsdirektiv som omfattar samtliga fossila bränslen. I och med att ett sådant direktiv genomförs i svensk rätt, avser således regeringen att föreslå att nedsättningsystemet anpassas till direktivet.

Sedan 1992 års energiskattereform har skattelättnader getts genom en generellt lägre skattenivå för hela tillverkningsindustrin. Fördelarna med en generellt lägre skattenivå i stället för en individuellt anpassad nedsättning av energibeskattningen för varje enskilt företag är uppenbara. Den valda modellen är enkel att tillämpa och lätt att kontrollera. Vidare är den faktiska energiskattebelastningen känd på förhand av de skattskyldiga, vilket underlättar företagets ekonomiska

planering. Regeringen avser därför att i så stor utsträckning som möjligt behålla nuvarande generella skattemetod vid utformningen av en ny skattemodell.

En möjlighet till skattelättnader för energiintensiv verksamhet är att låta en skattesats gälla upp till en viss nivå av energiskattebelastningens andel av företagets försäljningsvärde, medan en lägre nivå gäller för den del av beskattningen som överstiger denna nivå. Med en sådan konstruktion bibehålls ett skatteincitament att reducera energianvändningen och begränsa koldioxidutsläppen även för energiintensiva företag. En lämpligt avvägd brytpunkt mellan den högre respektive den lägre koldioxidskattebelastningen för energiintensiv verksamhet går enligt regeringens bedömning vid 0,8 % av företagets försäljningsvärde.

Sedan EU-medlemskapet är Sverige bundet av bl.a. de minimiskattesatser på mineraloljeområdet som framgår av rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor (EGT nr L316, 31.10.1992 s. 12, Celex 392L0082). Till allra största delen är den olja som förbrukas inom tillverkningsindustrin s.k. tjock eldningsolja. Med en nedsättning till 12 % av den koldioxidskattebelastning som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet kommer EG:s minimiskattenivå för sådan olja att respekteras även av den energiintensiva verksamheten. Iakttagandet av EG:s minimiskattenivå för s.k. lätt eldningsolja innebär dock att nedsättning för skatt som belöper på sådan olja endast kan ske till ca 15 % av den generella skattenivån. Företag med förbrukning av lätt eldningsolja kan därför inte fullt ut komma i åtnjutande av nedsättning till 12 % av den generella skattenivån.

Eftersom all bränsleförbrukning först belastas med enbart 50 % av den generella koldioxidskatten skall för det skattebelopp som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet nedsättning ske till 24 % för att 12-procentsnivån skall uppnås.

Trots den föreslagna lägre skattenivån, som åstadkoms genom den nya 0,8-procentsregeln, finns det vissa företag inom framför allt cement- och kalkbranscherna som får en skattebelastning som allvarligt hotar den bedrivna verksamheten. I syfte att lindra övergången till en högre skattenivå samt att ge dessa företag en möjlighet att anpassa sig efter de nya reglerna, föreslås därför att bestämmelsen om nedsättning av koldioxidskatten för den del av skattebelastningen som överstiger 1,2 % av försäljningsvärdet behålls fram till den 1 januari 2000. På samma sätt som för närvarande kan 1,2-procentsregeln endast gälla för andra fossila bränslen än oljeprodukter, dvs. för kolbränslen och naturgas.

I det föreslagna systemet är den faktiska skattebelastningen inte känd förrän i efterhand om det är fråga om företag som är berättigade till nedsättning enligt 0,8-procentsregeln. Detta får till följd att konkurrensneutralitet i fråga om fossilbränslebeskattningen i detta fall inte kan uppnås inom skattesystemet mellan externt levererad värme och värmeproduktion i industrins eller växthusnäringens egen regi. Det är dock i dagsläget osäkert i vilken utsträckning problemet i realiteten kan

komma att uppstå inom ramen för den nya 0,8-procentsregeln. Med hänsyn härtill samt till att problemet är svårlöst är regeringen inte i nuläget beredd att lämna något förslag till lösning. Frågan kommer att bli föremål för fortsatta överväganden inom regeringskansliet.

Förslaget föranleder ändringar i 7 kap. 4 och 7 §§, 9 kap. 2, 5, 9 och 12 §§ samt 12 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1997.

5 Konsekvenser för industrin av förslaget m.m.

5.1 Konsekvenser för industrin

Följden av förslaget är att de flesta industriföretagen kommer att få en fördubbling av koldioxidskattebördan. De företag som kan komma att utnyttja den nya nedsättningsregeln är företag som får en koldioxidskatt som är högre än 0,8 % av omsättningen. Dessa företag finns företrädsvis inom branscherna tegel, fodertorkar, glas och kemi. Enligt regeringens uppfattning torde förslaget leda till att prishöjningen på eldningsolja ökar efterfrågan på biobränslen inom vissa industrisektorer. Förslaget bedöms därför bidra till att de klimatpolitiska målen kan uppfyllas.

Endast ett begränsat antal företag beräknas komma att betala mindre koldioxidskatt i det nya systemet jämfört med dagens system. Anledningen till att dessa företag får en minskad skattebelastning är att de har en mycket hög energikonsumtion i förhållande till omsättningen. Det är de mest energiintensiva företagen som samtliga har en skattebelastning som överstiger 1,2 % av omsättningen. De gynnas därmed av att den marginella skattesatsen är lägre i det nya systemet jämfört med dagens system. Genom en lägre marginell skattesats i kombination med en hög bränsleförbrukning så sjunker också den genomsnittliga skattebördan. De berörda företagen beräknas finnas inom branscherna tegel, fodertorkar, glas, jord/sten, board samt massa/papper.

5.2 Exempel på hur skatten beräknas

För att belysa hur skatten nedsättningen kan beräknas har två räkneexempel konstruerats. Det första exemplet behandlar ett företag som använder olja och kol, men som inte berörs av 1,2-procentsregeln. I det andra exemplet är dessutom 1,2-procentsregeln tillämplig.

I exempel 1 beräknas först den sammanlagda skatten före nedsättning, dvs. 50 % av den generella koldioxidskattesatsen tillämpas på förbrukningen av respektive bränsle. Därefter beräknas hur stor del av den sammanlagda skatten som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet. För denna del begränsas skatten till 24 %. De två delarna adderas sedan för att få den slutliga skattebelastningen.

Vad gäller oljans del görs vidare en kontroll av att den del av skatten som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet inte understiger EU:s minimi-skattenivå för bränslet. Skulle den göra det måste den skatt som belöper på oljan höjas så att minimigränsen, vad gäller de bränslemängder som motsvarar den skatt som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet, uppfylls.

Beräkningen i exempel 2 görs inledningsvis på samma sätt som i exempel 1. När belastningen enligt 0,8-procentsregeln är framräknad görs en proportionering för att räkna fram den andel av den totala koldioxidskattebelastningen som avser kolförbrukningen. Denna andel jämförs med 1,2 % av försäljningsvärdet. Överskjutande del dras av. Slutligen görs för oljans del motsvarande kontroll som i exempel 1 av att minimiskattenivån iakttas.

Exempel 1

Oljeförbrukning:	7 000 m ³ .
Kolförbrukning:	2 000 ton.
Försäljningsvärde:	200 miljoner kr.
Skattebelastning på oljan: $0,5 \times 1\,054 \times 7\,000 =$	3 689 000 kr
Skattebelastning på kolet: $0,5 \times 916 \times 2\,000 =$	+ 916 000 kr
Sammanlagd skattebelastning före nedsättning:	4 605 000 kr
Skattebelastning före nedsättning:	4 605 000 kr
0,8 % av företagets försäljningsvärde:	./ 1 600 000 kr
Belopp överstigande 0,8 % av försäljningsvärdet:	3 005 000 kr
24 % av ovanstående belopp:	721 200 kr
0,8 % av företagets försäljningsvärde:	+1 600 000 kr
Slutlig koldioxidskattebelastning:	2 321 200 kr

Av den sammanlagda skattebelastningen före nedsättning avser ca 80 % oljan och ca 20 % kolet. Motsvarande fördelning av det skattebelopp som överstiger brytpunkten (dvs. 0,8 % av försäljningsvärdet), eller 721 200 kr innebär att av detta belopp kan 143 457 kr hänföras till kolet och 577 743 kr till oljan. Detta motsvarar en skattesats om 110 kr per ton kol som härrör från skatt som ligger över brytpunkten. Detta motsvarar 12 % av den generella skattenivån för kol (916 kr x 12 %). Vad gäller oljan erhålls i exemplet en skattesats om 126 kr per m³ för motsvarande del. Även detta belopp motsvarar 12 % av den generella skattesatsen på olja (1 054 kr x 12 %).

En kontroll behövs slutligen göras av att de minimiskattesatser som anges för olika sorters olja inte underskrids. Beräkningen görs på det belopp som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet och som har reducerats till 24 %, dvs. på beloppet 721 200 kr. Fördelningen mellan olja och kol i detta belopp får anses vara densamma som motsvarande

fördelning av den sammanlagda skattebelastningen före nedsättning. Prop. 1996/97:29
Oljeandelen kan därmed beräknas till: $\frac{3\,689\,000}{4\,605\,000} \times 721\,200 = 577\,743$ kr

För denna oljeandel gäller en marginell skattesats som kan beräknas enligt följande: $0,5 \times 1\,054 \times 0,24 = 126$ kr/m³. Använder företaget endast tjock eldningsolja underskrids inte minimiskattesatsen på 125 kr/m³. Används däremot annan olja underskrids minimiskatten på 160 kr/m³ och en uppräknings måste göras. I sådant fall måste följande belopp adderas till den tidigare beräknade slutliga skattebelastningen.

$$\frac{160 - 126}{126} \times 577\,743 = 155\,899 \text{ kr}$$

Exempel 2

Förutsättningar: Ett företag inom cement- eller kalkbranschen som förbrukar olja och kol. Trots att skatten begränsas av 0,8-procentsegeln är den kvarstående belastningen på kol så stor att den överstiger 1,2 % av försäljningsvärdet. Den övergångsvisa 1,2-procentsbegränsningen får därför tillämpas för detta företag.

Oljeförbrukning: 1 000 m³
Kolförbrukning: 10 000 ton
Försäljningsvärde: 70 miljoner kr

Skattebelastning på oljan: $0,5 \times 1\,054 \times 1\,000 = 527\,000$ kr
Skattebelastning på kolet: $0,5 \times 916 \times 10\,000 = 4\,580\,000$ kr
Sammanlagd skattebelastning före nedsättning: 5 107 000 kr

I Beräkning enligt 0,8-procentsregeln

Sammanlagd skattebelastning före nedsättning: 5 107 000 kr
0,8 % av företagets försäljningsvärde: ./ 560 000 kr
Belopp överstigande 0,8 av försäljningsvärdet: 4 547 000 kr

24 % av ovanstående belopp: 1 091 280 kr
0,8 % av företagets försäljningsvärde: + 560 000 kr
Koldioxidskattebelastning enligt 0,8-procentsregeln: 1 651 280 kr

II Beräkning om 1,2-procentsregeln är tillämplig

Andel av skattebelastningen som hänför sig till kol:
 $\frac{4\,580\,000}{5\,107\,000} \times 1\,651\,281 = 1\,480\,882$ kr

Skattebelastning på kolandelen: 1 480 882 kr
1,2 % av försäljningsvärdet: ./ 840 000 kr

Skatt på kolandelen överstigande 1,2 %:
640 882 kr

Prop. 1996/97:29

Koldioxidskattebelastning enligt 0,8-procentsregeln: 1 651 280 kr
Skatt på kolandelen överstigande 1,2 %: ./. 640 882 kr
Slutlig koldioxidskattebelastning: 1 010 398 kr

III Beräkning av om minimiskattenivåerna iakttas

I likhet med exempel 1 är den marginella skattesatsen för oljeandelen som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet lika med 126 kr/m³. Om annan än tjock olja används beräknas på motsvarande sätt först skatten på oljeandelen till:

$\frac{527\,000}{5\,107\,000} \times 1\,091\,280 = 112\,611$ kr

Belopp som i sådant fall adderas till den tidigare beräknade slutliga skattebelastningen:

$\frac{160 - 126}{126} \times 112\,611 = 30\,387$ kr

IV Total slutlig koldioxidskattebelastning

Sammanlagd skattebelastning före nedsättning: 5 107 000 kr

Koldioxidskattebelastning enligt 1,2-procentsregeln: 1 010 398 kr
Tillägg med hänsyn till minimiskattenivån: + 30 387 kr
Total slutlig koldioxidskatt: 1 040 785 kr

6 Finansiella effekter för den offentliga sektorn

Förslaget beräknas förstärka den konsoliderade offentliga sektorns finanser med ca 510 miljoner kr brutto per år. Den varaktiga nettoeffekten beräknas till 255 miljoner kr per år.

Skillnaden mellan brutto- och nettoeffekt avspeglar att det sker en övervältring av koldioxidskatten på andra skattebaser genom att löner, vinster och priser påverkas. Enligt tillämpade beräkningskonventioner reduceras underlaget för socialavgifter, fysiska personers inkomstskatt och bolagsskatt. Övervältringen antas ske successivt, där drygt halva övervältringen har skett efter ungefär fem år. Då beräknas inkomstförstärkningen netto till ca 360 miljoner kr.

7 Författningskommentar

Förslaget till ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

I paragraferna regleras de generella skattelättnaderna för industrin och den yrkesmässiga växthusodlingen. Skattelättnader åstadkoms för skattskyldiga genom avdrag (se 7 kap. 4 §) och för icke skattskyldiga genom skatte-återbetalning (se 9 kap. 2 §). Förslaget innebär att rätten till avdrag respektive återbetalning, vad gäller koldioxidskatten, begränsas från 75 % till 50 % av skattebelastningen. Befrielsen från energiskatt berörs inte av förslaget.

Den specialreglering vad gäller gasol, som framgår av 7 kap. 4 § tredje stycket respektive 9 kap. 2 § sista meningen infördes i syfte att säkerställa att EU:s minimiskattesats för gasol som används för drift av stationära motorer iakttas. Denna minimiskattenivå uppgår till 36 ecu per 1 000 kg, vilket motsvarar ca 306 kr per 1 000 kg (växelkurs 1 ecu = 8,50 svenska kronor).

Koldioxidskattesatsen för gasol som används för angivet ändamål uppgår nu till 1 105 kr per 1 000 kg. Förslaget till höjning av skattenivån för industrin och växthusnäringen innebär således att en koldioxidskatt på 552 kr 50 öre kommer att tillämpas för gasolen. Denna skattenivå överstiger den angivna miniminivån, vilket innebär att paragrafens särreglering avseende gasol kan slopas. En bestämmelse för att säkerställa att minimi-skattesatsen iakttas vid tillämpningen av den nya 0,8-procentsregeln föreslås dock i 9 kap. 9 § (se vidare kommentaren i anslutning till detta lagrum).

7 kap. 7 §

Eftersom särregleringen av gasol i 7 kap. 4 § föreslås slopad, saknas behov av att låta gasol omfattas av uppräkningsregeln av bränslen i paragrafen.

9 kap. 5 §

Genom den föreslagna ändringen tillämpas en koldioxidskattesats om 50 % av den generella nivån även på bränsle som används vid framställning av värme som från en extern producent levereras för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling. Det nya systemet innehåller dock, som framgått av avsnitt 4 ovan, inte någon möjlighet till ytterligare skatteåterbetalning i de fall då mottagaren av värmeleveransen är ett företag som är berättigat till nedsättning av skatten med stöd av 0,8-procentsregeln.

9 kap. 9 §

I paragrafen föreslås en möjlighet till nedsättning av koldioxidskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet för företag inom industrin och växthusnäringen. Det nya nedsättningssystemet ersätter den tidigare 1,2-procentsregeln och är i förhållande till den regeln mer generell, i och med att dels samtliga företag inom sektorerna tillverkning och växthus omfattas, dels samtliga skattepliktiga bränslen kan användas som grund för beräkningen av om förutsättningar för skattenedsättning finns. Uttrycket försäljningsvärdet bör ha samma betydelse som handels-termen ex factory enligt de internationella regler för tolkning av handels-termer som utarbetats av Internationella Handelskammaren (s.k. INCOTERMS).

Avsikten är att det skattebelopp som överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet inte skall överstiga ett belopp som motsvarar 12 % av den generella skattenivån. Eftersom 50 % koldioxidskatt i utgångsläget belastar allt bränsle, måste skattebelastningen på den del som överstiger brytpunkten - i syfte att uppnå en skattebelastning om 12 % - beräknas på så sätt att nedsättningen skall ske till 24 %.

I likhet med vad som i dag gäller för tillämpning av 1,2-procentsregeln skall värdet av företagets samlade produktion - alltså inte enskilda produktionsled eller produkter - läggas till grund för beräkning om nedsättning är möjlig. Vidare bör det även med den föreslagna 0,8-procentsregeln vara möjligt för ett företag att i början av ett kalenderår hos beskattningsmyndigheten söka ett preliminärt besked om tillämplig skattesats. Beskattningsmyndigheten prövar därefter, när det faktiska utfallet under kalenderåret är känt, åter företagets ansökan.

I syfte att säkerställa att EG:s minimiskattesatser för mineraloljor inte i något fall underskrids, föreslås i paragrafens andra stycke begränsningar i möjligheterna till nedsättning med stöd av 0,8-procentsregeln. Sålunda får koldioxidskatten på dieselbrännolja och fotogen inte sättas ned mer än att minst 160 kr per m³ alltid tas ut. På motsvarande sätt skall minst 125 kr per m³ alltid tas ut för eldningsolja. Med dieselbrännolja avses olja enligt KN-nr 2710 00 69. Endast olja som används för annat ändamål än drift av motordrivna fordon, dvs. för uppvärmning respektive drift av stationära motorer, kan komma ifråga för nedsättning enligt 0,8-procentsregeln. Den dieselbrännolja som kan bli aktuell torde därför till övervägande del vara s.k. lätt eldningsolja. Med eldningsolja avses de oljor som ryms under KN-nr 2710 00 74 - 2710 00 78, vilket innebär tjocka oljor. Slutligen medför EG:s minimiskattesatser även att minst 320 kr per 1 000 kg alltid skall tas ut för gasol som används för drift av stationära motorer.

EG:s minimiskattesatser för dieselbrännolja och fotogen, som används för uppvärmning respektive drift av stationära motorer, är 18 ecu per 1 000 liter. Minimiskattesatsen för tjock eldningsolja är 13 ecu per 1 000 kg. Vad gäller gasol är minimiskattesatsen för uppvärmning 0 ecu, medan nivån för gasol som används för drift av stationära motorer är 36 ecu per 1 000 kg. Med en växelkurs om 1 ecu = 8,50 svenska kronor motsvarar de angivna skattesatserna ca 153, 110 respektive 306 kr.

Någon möjlighet ges inte till nedsättning för skatt på bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon. För olja som förbrukats i vissa gruvfordon kan, med stöd av en specialregel i 7 kap. 4 § andra stycket, industriskattesatsen användas. Detta gäller inte för andra typer av motordrivna fordon och innebär alltså en generell skattereduktion med 50 % för sådan olja. Utformningen av 9 kap. 9 § innebär dock att olja som förbrukats i gruvfordon inte kan ingå i underlaget för beräkning om nedsättning enligt 0,8-procentsregeln är möjlig.

Förslaget om att skatt på bensen inte skall omfattas av möjligheten till nedsättning är en följdändring av att motsvarande reglering föreslagits i prop. 1996/97:14 såvitt avser de generella skattelättnaderna för industrin och växthusnäringen (se 7 kap. 4 § samt 9 kap. 2 och 5 §§ i dess lydelse enligt angiven proposition).

Paragrafens nuvarande andra stycke flyttas, utan materiella ändringar, i förslaget till fjärde stycket.

9 kap. 12 §

Beskattningsmyndighetens beslut i ärenden om nedsättning enligt 9 kap. 9 § är inte beskattningsbeslut, vilket innebär att reglerna om omprövning m.m. i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter inte är tillämpliga. I syfte att tydliggöra möjligheten för beskattningsmyndigheten att besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket respektive att han skall kunna påföras ytterligare skatt görs vissa ändringar i paragrafen. Detta kan bl.a. aktualiseras vid den slutliga prövningen efter ett kalenderårs utgång av nedsättningsansökningar med stöd av 0,8-procentsregeln.

12 kap. 1 §

Beskattningsmyndighetens beslut om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § bör överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, dvs. i första instans länsrätten. Detta åstadkoms genom tillägget i första stycket 6. Även beslut i nedsättningsärende, som fattats med stöd av 9 kap. 12 §, omfattas av denna punkt i uppräknningen.

Övergångsbestämmelserna

Av punkten 2 följer att den nuvarande 1,2-procentsregeln parallellt får tillämpas med de nya nedsättningsreglerna under de redovisningsperioder som ligger i tiden fram till och med utgången av år 1999.

Lagrådsremissens lagförslag

Prop. 1996/97:29
Bilaga 1

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi att 7 kap. 4 och 7 §§, 9 kap. 2, 5, 9 och 12 §§ samt 12 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.
4 §³

Avdrag får, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 1-3 §§, göras även för energiskatten samt för *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på bränsle som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling.

Avdrag får, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 1-3 §§, göras även för energiskatten samt för *hälften* av koldioxidskatten på bränsle som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling.

Bestämmelserna i första stycket gäller även sådan oljeprodukt som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och som förbrukats vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar.

I fråga om gasol som förbrukats för drift av stationära motorer får dock avdrag för koldioxidskatt endast göras för den del av skatten som överstiger 350 kronor per 1 000 kilogram.

7 §⁴

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, bensin *och gasol* tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b *och bensin* tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

9 kap.
2 §⁵

Om någon som inte är skattskyldig har förbrukat bränsle för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av energiskatten och *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på bränslet. *I fråga om gasol, som förbrukats för drift av stationära motorer får dock återbetalning av koldioxidskatt endast göras med belopp som överstiger 350 kronor per 1 000 kilogram.*

Om någon som inte är skattskyldig har förbrukat bränsle för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthusodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av energiskatten och *hälften* av koldioxidskatten på bränslet.

5 §⁶

Om värme har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växthus-odling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan av den som framställt värmen återbetalning av energiskatten och *tre fjärdedelar* av koldioxidskatten på bränsle som förbrukats vid framställning av v ä r m e n .

Om värme har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för växthusuppvärmning vid yrkesmässig växt-husodling, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan av den som framställt värmen återbetalning av energiskatten och *hälften* av koldioxidskatten på bränsle som förbrukats vid framställning av värmen.

9 §⁷

Har annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än m e t a l l e r , medger beskattningsmyndigheten efter ansökan att koldioxidskatten på bränslet tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda

Sedan möjligheterna till avdrag enligt 7 kap. 4 § eller återbetalning enligt 9 kap. 2 § utnyttjats medger beskattningsmyndigheten efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 procent av försäljningsvärdet med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränsle som f ö r b r u k a t s v i d

produkternas försäljningsvärde
fritt fabrik.

tillverkningsprocessen i
industriell verksamhet eller för
växthusuppvärmning vid
yrkesmässig växthusodling.
Nedsättning får dock inte medges
för skatt på bränsle som
förbrukats för drift av
motordrivna fordon.

Prop. 1996/97:29
Bilaga 1

Vid beräkning av nedsättning
enligt första stycket får den
koldioxidskatt som är hänförlig
till följande bränslen dock inte
sättas ned mer än att den
motsvarar minst

a) 160 kronor per kubikmeter
dieselbrännolja (KN-nr
2710 00 69) eller fotogen (KN-nr
2710 00 51 eller 2710 00 55),

b) 125 kronor per kubikmeter
eldningsolja (KN-nr 2710 00 74 -
2710 00 78), och

c) 320 kronor per 1 000 kilogram
gasol som förbrukats för drift av
stationära motorer.

Vad som i andra stycket
föreskrivs om dieselbrännolja,
fotogen, eldningsolja och gasol
tillämpas även på bränsle för
vilket motsvarande skatt skall
betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period
om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten
senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

12 §

Om återbetalning av eller
kompensation för skatt har skett
med för högt belopp på grund av
en oriktig uppgift som den sökande
lämnat eller på grund av
felräkning, felskrivning eller något
annat uppenbart förbiseende, får
beskattningsmyndigheten besluta
att den sökande skall betala
tillbaka vad han fått för mycket.

Om återbetalning av,
nedsättning av eller kompensation
för skatt har skett med för högt
belopp på grund av en oriktig
uppgift som den sökande lämnat
eller på grund av felräkning,
felskrivning eller något annat
uppenbart förbiseende, får
beskattningsmyndigheten besluta
att den sökande skall betala
tillbaka vad han fått för mycket

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat återbetalnings- eller kompensationsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

eller att ytterligare skatt skall påföras honom.

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat belopp eller för att påföra ytterligare skatt får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut eller nedsättningen medgetts.

Prop. 1996/97:29
Bilaga 1

12 kap.

1 §⁸

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, nämligen

1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,
2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,
3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,
4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,
5. beslut om ställande av säkerhet enligt denna lag,
6. beslut om återbetalning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och
6. beslut om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och
7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Beskattningsmyndighetens beslut enligt första stycket får även överklagas av Riksskatteverket. Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2. För tid fram till den 1 januari 2000 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Prop. 1996/97:29
Bilaga 1

Lagrådets yttrande

Prop. 1996/97:29
Bilaga 2

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1996-09-09

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bertil Voss, justitierådet Johan Munck, regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist.

Enligt en lagrådsremiss den 29 augusti 1996 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Susanne Åkerfeldt.

Förslaget föranleder följande yttrande av *Lagrådet*.

Frågan om en höjning av koldioxidskatten behandlades i propositionen om finansieringen av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen (prop. 1994/95:203). Riksdagen beslöt under våren 1995 att skatten skulle höjas generellt som ett led i den finansieringen (1994/95:SkU28, rskr. 1994/95:439).

Den i lagrådsremissen föreslagna höjningen av koldioxidskatten aviserades i prop. 1995/96:25, varvid önskemål att dämpa utsläppen angavs som det centrala i sammanhanget. Samtidigt angavs att man borde sträva efter att värna om den energiintensiva industrins konkurrensförutsättningar genom lämpligt utformade nedsättningsregler som inte leder till konkurrensnedvridning. Under riksdagsbehandlingen framhölls att höjningen av koldioxidskatten var önskvärd av miljöskäl (1995/96:FiU1 s. 132-133). Såväl regeringen som riksdagen har således tagit ställning till att en höjning av koldioxidskatten skall ske av miljöskäl och som ett led i finansieringen av EU-medlemskapet. Det remitterade lagförslaget kan därför ses som en konsekvens av lagstiftarens principiella ställningstagande i frågan.

Lagförslaget har emellertid inte varit föremål för sedvanlig remissbehandling. Utformningen av författningsförslaget har skett i samråd med Riksskatteverket. Därutöver har synpunkter endast under hand inhämtats från Sveriges Industriförbund, som avstyrkt förslaget. Bestämmelserna i lagförslaget är i vissa avseenden sådana att Lagrådets granskning, utan en närmare belysning av de problem som kan uppstå, inte kunnat ske på det sätt som varit önskvärt. Detta gäller särskilt reglerna om nedsättning av koldioxidskatten och övergångsbestämmelserna.

I remissen (avsnitt 3) anges att regeringen har anmält de tilltänkta förändringarna i koldioxidbeskattningen till kommissionen för att få beslut i fråga om ändringarnas förenlighet med Romfördragets statsstödsregler och att ett enhälligt beslut av rådet krävs, om ett stöd berör även sådana produkter som omfattas av Kol- och stålfördraget. Regeringen har för avsikt att lämna en proposition till riksdagen med

förslag till ändrad lagstiftning för ikraftträdande den 1 januari 1997, även om EG-institutionerna ännu inte tagit ställning till det anmälda förslaget.

Prop. 1996/97:29
Bilaga 2

Lagrådet vill ifrågasätta det lämpliga i att för lagrådsgranskning överlämna ett förslag, vars slutliga utformning och genomförande är beroende av utfallet av EG-institutionernas granskning. Vål kan en sådan ordning vara försvarbar, när det rör sig om lagförslag där det är av stor vikt att ett genomförande kan ske vid en bestämd tidpunkt. I lagrådsremissen anges som enda skäl för att lämna en proposition innan EG-institutionernas granskning är slutförd att det är angeläget att de tilltänkta förändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt. Vad som gör detta så angeläget utvecklas dock inte.

Med det granskningsunderlag som Lagrådet har tillgång till finner Lagrådet inte anledning att göra några erinringar av lagteknisk art mot det framlagda förslaget.

Finansdepartementet

Prop. 1996/97:29

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 september 1996

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden, Hjelm-Wallén, Peterson, Freivalds, Wallström, Tham, Åsbrink, Blomberg, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Sundström, Lindh, von Sydow, Klingvall, Åhnberg, Pagrotsky, Östros, Messing

Föredragande: statsrådet Östros.

Regeringen beslutar propositionen 1996/97:29 Höjning av koldioxidskatten för industrin och växthusnäringen.

1. Senaste lydelse 1995:1525.
2. Senaste lydelse 1995:912.
3. Senaste lydelse 1995:912.
4. Senaste lydelse 1995:1525.
5. Senaste lydelse 1995:912.
6. Senaste lydelse 1996:687.
7. Senaste lydelse 1995:912.
8. Senaste lydelse 1995:611.